

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Jana Passera a Mgr. Davida Hipšra v právní věci žalobce: **P. P.**, zastoupeného JUDr. PhDr. Oldřichem Choděrou, advokátem se sídlem Jugoslávská 12, Praha 2, proti žalovaným: **1) Krajské ředitelství policie hlavního města Prahy**, se sídlem Kongresová 2, Praha 4, **2) Městská policie hlavního města Prahy**, se sídlem Korunní 98/2456, Praha 10, **3) Policie České republiky**, se sídlem Strojnická 27, Praha 7, **4) Městský úřad Jindřichův Hradec**, se sídlem Klášterská 135/2, Jindřichův Hradec, a **5) Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské náměstí 2, Praha 1, o žalobě ze dne 28. 6. 2012, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 25. 3. 2014, čj. 3 A 73/2012 - 151,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovaným **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- IV. Odměna JUDr. PhDr. Oldřicha Choděry, advokáta se sídlem v Praze, **se určuje** částkou 16 456 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Žalobce v řízení před Městským soudem v Praze napadl žalobou devět správních rozhodnutí vydaných žalovanými. Jednalo se o rozhodnutí Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy ze dne 28. 6. 2006, čj. PSP-1582/D1-1-BP-2006; rozhodnutí Městské policie hlavního města Prahy ze dne 5. 6. 2007, čj. OŘ MP-034/2007-001-B-18/01 a ze dne 28. 5. 2008, čj. OŘ MP-004/2008-B-514; rozhodnutí Policie České republiky ze dne

23. 1. 2009, čj. ORI-1359/PŘ-2009-001110, ze dne 10. 8. 2006, čj. ORII-57/DI-BP-2006, ze dne 7. 10. 2008, čj. ORII-26038/PŘ-2008-63 a ze dne 15. 5. 2009, čj. ORII-12488/PŘ-2009-001213; rozhodnutí Městského úřadu Jindřichův Hradec ze dne 6. 4. 2008, čj. DOP/58301/087/KU a rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 15. 9. 2008, čj. 552556/2008/Pec. Ve všech případech se jednalo o rozhodnutí o přestupcích, na jejichž základě uložily žalované správní orgány žalobci pokuty v různé výši a provedly rovněž záznamy do karty řidiče.

II.

[2] V žalobě brojil žalobce proti uvedeným rozhodnutím a provedeným správním řízením. Ačkoli byla všechna tato řízení již pravomocně skončena (v období let 2006 až 2009), trval žalobce na jejich přezkoumání a obnově řízení. Upřesnil, že ve věci se jednalo o udělení pokut v blokových řízeních, která žalovaní vedli nezákonně. Nemohl se dle svého názoru rozhodnutím adekvátně bránit, jelikož byl v rozhodné době nespravedlivě uvězněn. V dalších částech žaloby potom vysvětloval, proč považuje provedená řízení za nezákonná. K jednotlivým skutkům přitom většinou uváděl, že se jich buď vůbec nedopustil, či byl obětí policejního podvodu. Souhrnně žalovaní ve všech napadených řízeních nevycházeli ze spolehlivě zjištěného skutkového stavu a neopatřili si potřebné podklady pro rozhodnutí. Žalobce proto navrhoval, aby byla napadená rozhodnutí zrušena, řízení o přestupcích obnovena, aby mu bylo přiznáno spravedlivé zadostiučinění, a domáhal se i ochrany proti nečinnosti. V doplnění žaloby ze dne 11. 11. 2013 poté žalobce soud žádal, aby mu prominul zmeškání lhůty k podání žaloby a navrhl, aby soud všechna dotčená rozhodnutí zrušil a vrátil žalovaným k dalšímu řízení, nebo nařídil obnovu všech řízení o přestupcích.

[3] Městský soud podanou žalobu usnesením uvedeným v záhlaví odmítl [§ 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.]. Na výzvu soudu totiž žalobce neodstranil vady žaloby a neuvedl, jaký druh řízení zamýšlel zahájit a vydání jakého rozsudku se domáhal. Za účelem ochrany práv žalobce soud žalobci v průběhu řízení ustanovil advokáta, ani to však nevedlo k vyjasnění otázky, čeho konkrétně chtěl žalobce prostřednictvím žaloby dosáhnout.

[4] Nadto městský soud v odůvodnění usnesení uvedl, že správní řízení, s nimiž žalobce nesouhlasí, proběhla v letech 2006 - 2009 a lhůty k jejich napadení žalobou ve správním soudnictví či podání žádosti o obnovu řízení již marně uplynuly. Stejně tak řízení o ochraně proti nečinnosti je omezeno lhůtou. Rozhodnutí vydaná v blokovém řízení jsou navíc z přezkumu ve správním soudnictví vyloučena. Mnohá z žalobcem napadených rozhodnutí byla mimoto před městským soudem již napadena v samostatných řízeních. Tyto důvody by rovněž vedly k odmítnutí žaloby.

III.

[5] Proti usnesení městského soudu podal žalobce („stěžovatel“) kasační stížnost, a to z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. V doplnění kasační stížnosti ze dne 30. 6. 2014 stěžovatel Nejvyššímu správnímu soudu navrhl, aby napadené rozhodnutí městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[6] Stěžovatel městskému soudu bez bližší argumentace vytýkal, že „se soud měl zabývat tvrdostí zákona,“ která byla vůči stěžovateli použita. Městský soud měl jednotlivá správní

řízení přezkoumat, jelikož i kvůli těmto rozhodnutím skončil stěžovatel ve výkonu trestu. Převážnou většinu kasační stížnosti však tvořily námitky proti správním rozhodnutím, uděleným pokutám a chování jednotlivých policistů, uplatněné již v žalobě.

[7] Stěžovatel kasační stížnost dne 5. 9. 2014 doplnil, přičemž opět nesouhlasil s průběhem řízení o přestupcích a napadal jednání policistů. Další podání (sepsané osobně stěžovatelem) obdobného obsahu, jež lze považovat za doplnění kasační stížnosti, zaslal soudu dne 16. 9. 2014. Poslední doplnění kasační stížnosti uskutečnil stěžovatel podáním ze dne 9. 10. 2014, v němž opět uváděl, že žádná správní řízení neproběhla, blokové pokuty nepřevzal a nic nepodepsal.

[8] Kromě toho několika příписy žalovaný založil v září a říjnu 2014 do soudního spisu kopie řady podání stěžovatele (došlých Magistrátu hl. m. Prahy a v této době došlých či datovaných) urážlivého obsahu s četnými vulgarismy; právní podstaty a rozsahu námitek kasační stížnosti se tato podání netýkají.

[9] Zároveň s doplněním ze dne 5. 9. 2014 požádal stěžovatel o zaslání soudního spisu i spisů správních k nahlédnutí, jelikož nebylo v jeho možnostech uskutečnit nahlížení do spisu v budově Nejvyššího správního soudu v Brně. Soud této žádosti vyhověl a umožnil stěžovateli nahlížet do spisu u Městského soudu v Praze (pracoviště Hyberská) v termínu od 18. 9. do 26. 9. 2014. Stěžovatel využil svého práva a do spisu nahlížel dne 19. 9. 2014 a dne 24. 9. 2014 (dle spisu Městského soudu v Praze sp. zn. 3 A 73/2012, č. l. 176 a 177).

IV.

[10] Ze žalovaných se ke kasační stížnosti vyjádřil Magistrát hlavního města Prahy, Městská policie hlavního města Prahy a Krajské ředitelství policie hlavního města Prahy. Magistrát hlavního města Prahy ve svém vyjádření uvedl, že s napadeným usnesením městského soudu souhlasí a navrhuje kasační stížnost zamítnout. Městská policie hlavního města Prahy se vyjádřila v tom smyslu, že s napadeným usnesením se ztotožňuje, navrhuje kasační stížnost zamítnout a uvedla, že podání žalobce se vyznačují neurčitostí, nesrozumitelností a nepodloženými tvrzeními. Připomněla rovněž, že veškeré lhůty pro podání žaloby proti uvedeným správním rozhodnutím již uplynuly, ačkoliv stěžovateli nic nebránilo napadnout rozhodnutí v zákonných lhůtách. Krajské ředitelství policie hlavního města Prahy ve svém vyjádření zrekapitulovalo průběh řízení, které vedlo se stěžovatelem. Znovu zopakovalo, že žádosti o obnovu nemohlo být vyhověno, jelikož lhůta pro podání žádosti dle § 100 odst. 2 spr. ř. marně uplynula.

V.

[11] Protože kasační stížnost má požadované náležitosti, byla podána včas a osobou oprávněnou, posoudil Nejvyšší správní soud důvodnost kasační stížnosti v mezích jejího rozsahu a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.).

[12] Kasační stížnost není důvodná.

[13] V projednávané věci stěžovatel uplatnil důvody kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s., avšak s ohledem na charakter přezkoumávaného soudního

rozhodnutí mohl být dán toliko důvod kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že kasační stížnost míří proti usnesení městského soudu, který žalobu v předložené věci odmítl pro neodstraněné vady. Městský soud tedy žalobu neposuzoval meritorně. Jediným možným důvodem podání kasační stížnosti tak byla nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí návrhu dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., a Nejvyšší správní soud přezkoumával v kasačním řízení jen to, zda městský soud správně posoudil nesplnění procesních podmínek (viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu čj. 3 As 33/2004 - 98 a čj. 2 As 45/2005 - 65; všechna zde citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz).

[14] Jedinou námitkou, kterou se Nejvyšší správní soud mohl zabývat, jelikož směřovala proti usnesení městského soudu, byla již zmíněná tvrdost zákona. V kasační stížnosti však chyběla jakákoli bližší specifikace, v čem namítaná tvrdost zákona vlastně spočívá a závěry městského soudu stěžovatel jinak nezpochybnil. Všechny zbylé námitky směřovaly proti správním rozhodnutím. Kasační stížnost je ovšem opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu, nikoliv žalovaným správními orgány (§ 102 s. ř. s.).

[15] Nejvyšší správní soud se ztotožnil s posouzením městského soudu. Stěžovatel v řízení o žalobě ani přes výzvu městského soudu jednoznačně nevyjádřil, jaký druh řízení zamýšlel zahájit a jakého rozsudku se domáhal, ačkoli žalobu opakovaně doplňoval. Pro účely vyjasnění věci a zjištění, oč stěžovatel v řízení před městským soudem usiluje, mu byl proto ustanoven advokát. Ani to však nevedlo k vymezení zamýšleného druhu řízení a určení konkrétního žalobního petitu. Městský soud proto postupoval správně, když stěžovatelovu žalobu kvůli neodstraněným vadám odmítl.

[16] Nad rámec odůvodnění tohoto rozhodnutí Nejvyšší správní soud dodává, že v odůvodnění usnesení městský soud upozornil na to, že kromě vad žaloby existovaly i další důvody (opožděnost, nepřipustnost), pro něž by podání stěžovatele dle § 46 odst. 1 s. ř. s. odmítl. Stěžovatel žalobou napadal rozhodnutí již po uplynutí lhůt k jejímu podání (nejnovější z napadených rozhodnutí pochází z 15. 5. 2009). Mimoto sedm z devíti napadených rozhodnutí žalovaní vydali v blokovém řízení. Proti nim obecně nelze podávat žaloby ve správním soudnictví (viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu čj. 6 As 49/2003 - 46). Zbylá dvě rozhodnutí pak byla výsledkem řízení příkazního. V daném případě by tak žaloba byla rovněž nepřipustná pro nevyčerpání řádných opravných prostředků v řízení před správním orgánem (§ 68 s. ř. s.). I tyto skutečnosti by vedly k odmítnutí žaloby. Nelze tak než uzavřít, že napadené usnesení o odmítnutí návrhu městský soud vydal zcela v souladu se zákonem.

VI.

[17] Kasační stížnost žalobce Nejvyšší správní soud zamítl, neboť neshledal napadené usnesení městského soudu nezákonným (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

[18] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti soud rozhodl podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nebyl v řízení o kasační stížnosti úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaným, jimž by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti příslušelo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal,

protože jim v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

[19] Stěžovatel byl v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8 ve spojení s § 120 s. ř. s.). Soud určil advokátovi odměnu v částce 4×3100 Kč za čtyři úkony právní služby (kasační stížnost a její trojí doplnění) a 4×300 Kč na úhradu hotových výdajů, v souladu s § 9 odst. 4 písm. d), § 7, § 11 odst. 1 písm. d) a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif) v rozhodném znění, celkem ve výši 13 600 Kč, k čemuž se připočítává daň z přidané hodnoty ve výši 21 % z celkové částky, protože ustanovený advokát je plátcem této daně. Ustanovenému zástupci se tedy přiznává náhrada nákladů v celkové výši 16 456 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 27. listopadu 2014

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu